Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

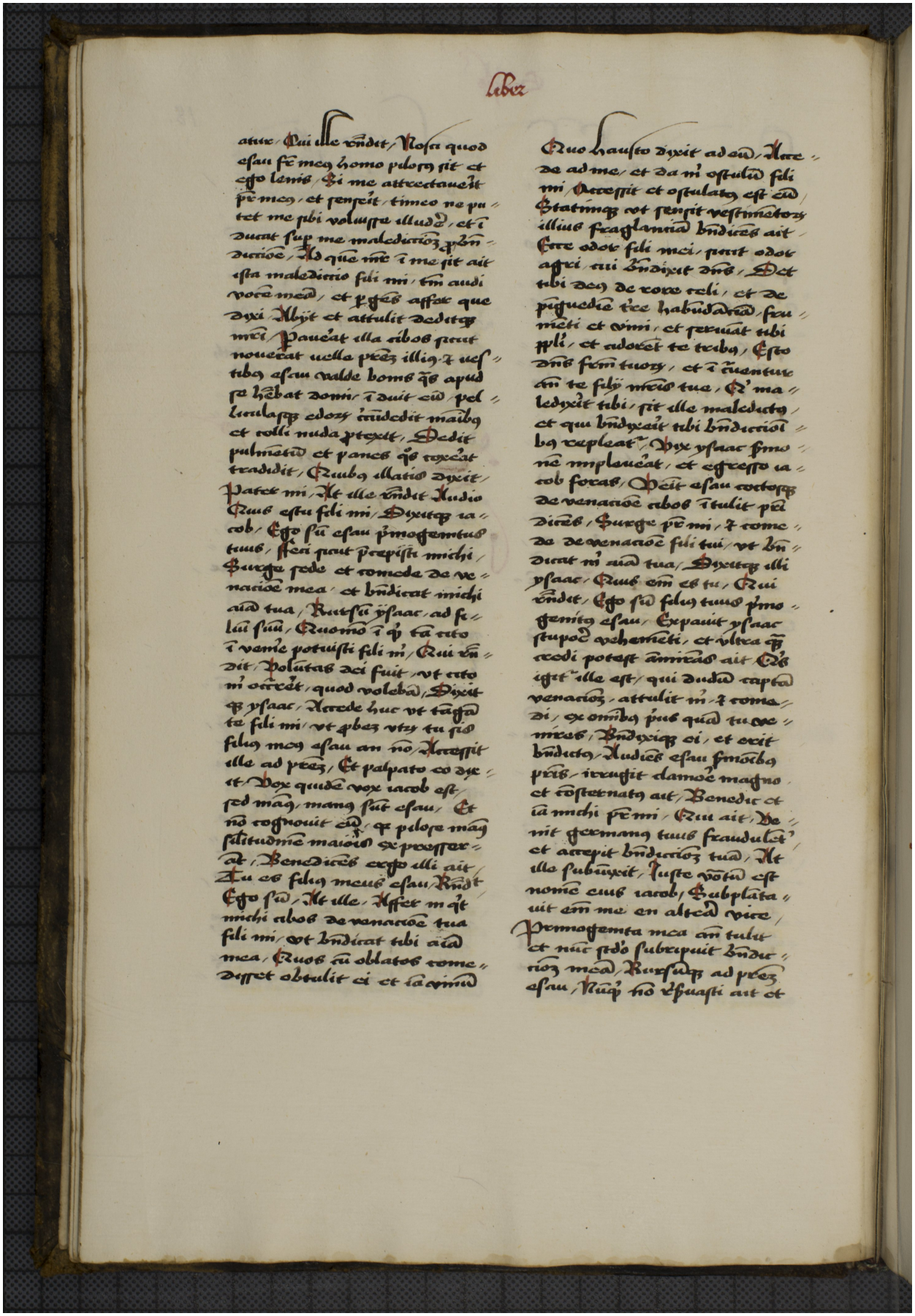

Liber

atur. Qui ille ẽndit. Ecce quod
esau fr̃ meq; homo pilos; sit et
ego lenis. Si me attrectauerit
pr̃ meq; et sensit timeo ne pu
tet me sibi voluisse illudẽ. et i
ducat sup me maledictioẽ pr̃ ̃
dictione. Ad que mr̃ i me sit ait
ista maledictio fili mi. tm audi
vocẽ meã. et p̃ges asse que
dixi. Abijt et attulit deditq;
mri. Paueat illa ĩbos sicut
nouerat uella prẽz illiq; t ues
tibus esau valde bonis q̃s apud
se hebat domi. i duit eũ. pel
lulasq; edoris ĩuedit manibus
et colli nuda ptexit. Dedit
pulmentũ et panes q̃s coxerat
tradidit. Cumq; illatis dixit.
Pater mi. At ille ẽndit. Audio
quis estu fili mi. Dixitq; ia
cob. Ego sũ esau p̃mogenitus
tuus. sicut precepisti michi.
Surge sede et comede de ve
natione mea. et bn̄dicat michi
aiã tua. Rursus ysaac. ad fi
lium suũ. Quomodo i ꝓ tã cito
i venie potuisti fili mi. Qui ẽn
dit. Voluntas dei fuit. vt cito
mi occurẽt. quod volebã. Dixit
q; ysaac. Accede huc vt tangã
te fili mi. vt qbez vtq; tu sis
filius meus esau an no. Accessit
ille ad prez. Et palpato eo dixit
Vox quidẽ vox iacob est
sed manus manus sunt esau. Et
no cognouit eũ. q; pilosi manus
similitudinẽ maiorũ exprestar
at. Benedicens ergo illi ait.
Tu es filius meus esau. Rndit
Ego sũ. At ille. Affer mihi
michi cibos de venatione tua
fili mi. vt bn̄dicat tibi aiã
mea. Quos cũ oblatos come
disset obtulit ei et ia ꝑmiũ

Quo hausto dixit ad eũ. Ecce
de ad me. et da mihi osculũ fili
mi. Accessit et osculatus est eũ.
Statimq; vt sensit vestimentorũ
illius fragrantiã bn̄dixit ait.
Ecce odor filii mei. sicut odor
agri cui bn̄dixit dns. Det
tibi deus de rore celi. et de
pinguedine terre habundantiã frũ
menti et vini. et seruiant tibi
populi. et adorent te tribus. Esto
dns fratrũ tuorũ. et i ẽuentur
ant te filii matris tue. Qui ma
ledixerit tibi sit ille maledictus
et qui bn̄dixerit tibi bn̄dictiõ
bus repleatur. Vox ysaac pmo
nẽ mplauerat. et expresso ia
cob foras. Qui esau cocto q;
de venatione cibos tulit pri
dies. Surge pr̃ mi. t come
de de venatione fili tui. vt bn̄
dicat mihi aiã tua. Dixitq; illi
ysaac. Quis ẽm es tu. Qui
ẽndit. Ego sũ filius tuus pmo
genitus esau. Expauit ysaac
stupore vehemẽti. et vltra q̃
credi potest admirãs ait. Qs
igitur ille est. qui dudũ capta
venatione attulit mihi. t comedi.
ex omnibus ꝑ quã tu ve
nisti. bn̄dixiq; ei. et erit
bn̄dictus. Audiens esau sermonẽ
patris. irruit clamore magno
et cõsternatus ait. Benedic et
ia mihi pr̃ mi. Ille ait. Ve
nit germanus tuus fraudulẽt
et accepit bn̄dictionẽ tuã. At
ille subiunxit. Iuste vocatũ est
nomẽ eius iacob. Supplanta
uit enim me en altera vice.
Primogenita mea ẽm tulit
et nũc secũdo subripuit bn̄dic
tionem meã. Rursusq; ad prez
esau. Nũq; no reseruasti aut et